

JEŽIŠOVE BLAHOSLAVENSTVÁ

Ježiš s Dvanástimi zostúpil dolu a zastal na rovine i veľký zástup jeho učeníkov a veľké množstvo ľudu z celej Judey i z Jeruzalema aj z týrskeho a sidonského pobrežia. On uprel oči na svojich učeníkov a hovoril: „Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo. Blahoslavení, ktorí teraz hladujete, lebo budete nasýtení. Blahoslavení, ktorí teraz plačete, lebo sa budete smiať. Blahoslavení budete, keď vás budú ľudia nenávidieť, keď vás vylúčia spomedzi seba, potupia a ako zlo zavrhnú vaše meno pre Syna človeka. Radujte sa v ten deň a jasajte, lebo máte veľkú odmenu v nebi! Ved' to isté robili ich otcovia prorokom. Ale beda vám, boháči, lebo už máte svoju útechu! Beda vám, čo ste teraz nasýtení, lebo budete hladovať! Beda vám, čo sa teraz smejete, lebo budete žiaľiť a plakať! Beda, ak vás budú všetci ľudia chváliť, lebo to isté robili ich otcovia falošným prorokom!“ (Lk 6, 17. 20-26)

Jeden novo obrátený človek sa opýtal mnícha: „Otče, a to sa teraz budem musieť úplne zrieknuť sveta?“ „Neboj sa,“ odpovedal mních, „ak bude tvoj život naozaj kresťanský, svet sa zriekne teba.“

V dobe, keď Lukáš písal evanjelium, už Ježišovi nasledovníci zakusovali, že kráčanie za Kristom prináša mnohé príkoria. Na vlastnej koži zažili, že okolitý svet ich vytesnil na okraj a preto sa mnohí pýtali, či cesta, pre ktorú sa rozhodli, je správna. Lukáš na aktuálnu situáciu v prvotnej cirkvi odpovedá Ježišovými slovami: „Keď sa toto všetko deje, ste blahoslavení.“ Nie je ľahké výraz *ste blahoslavení – makarios* preložiť. Jeho zmyslom najskôr je *ste šťastní, požehnaní, gratulujem vám*.

V Novom zákone nachádzame dve verzie blahoslavenstiev. Jedna je z pera Lukáša a obsahuje štyri blahoslavenstvá, oproti ktorým stojí štvoro *beda!* Druhá, Matúšova verzia je dlhšia a má blahoslavenstiev celkovo osem. Biblisti predpokladajú, že kratšia Lukášova verzia je pôvodnejšia a bližšia skutočnej podobe Ježišových výrokov. Avšak ani Lukáš nezachytáva Ježišove slová v presnom znení, ale ich prispôsobuje požiadavkám prvokresťanskej komunity. Matúš blahoslavenstvá viac rozširuje, aby načrtol portrét ideálneho Kristovho učeníka.

Lukáš zaraďuje *Blahoslavenstvá* hneď za udalosť voľby Dvanástich a následne opisuje veľký zástup ľudí, ktorý sledoval Ježiša. Sú medzi nimi Židia z celého územia Palestíny, rovnako ako aj pohania z týrskeho a sidonského pobrežia. Toto líčenie nie je náhodné a odzrkadľuje štruktúru postupne sa rodiacej cirkvi. Uprostred je Ježiš, bezprostredne okolo neho Dvanásti, v ďalšom kruhu široký okruh poslucháčov pozostávajúci nielen zo Židov, ale i z pohanov. Lukáš, pôvodom pohan, týmto opisom zdôrazňuje, že Ježišovo slovo patrí všetkým. To v prvotnej cirkvi nebolo ľahko prijímané, keďže v židovských veriaciach pretrvávalo vedomie exkluzivity vyvoleného národa.